

Posudek na dizertační práci mgr.Miroslavy Jalovcové „Porovnání efektu edukačně pohybové terapie stabilizační funkce trupu a tradičního léčebně rehabilitačního přístupu u pacientů s akutní nespecifickou bolestí zad“

Současný životní styl je doprovázen stále se snižujícím objemem realizovaných pohybových aktivit, což vede spolu s nevhodným a dlouhodobým sezením k významnému oslabení nejen svalových skupin zajišťujících lokomoci, ale i svalů posturálních. Výsledkem je pak snížená nebo nízká zdatnost na straně jedné a na straně druhé celé spektrum bolestivých stavů, kde nejčastější jsou bolesti zad. Z tohoto pohledu každá nefarmakologická léčba je velmi žádoucí.

Existuje celá řada fyzioterapeutů, ale často i laiky používaných metod, kde výsledek je často dílem náhody a nebo i víry, ale práce dokumentující objektivními metodami efekt terapie, nejsou frekventované.

Z tohoto pohledu lze výběr tématu považovat za vysoce aktuální a potřebný.

Dizertační práce má za cíl ukázat vědeckou způsobilost kandidáta spolu s využitím těchto znalostí při řešení přesně definovaného problému na straně jedné a na straně druhé předvést zpracování odborného textu na patřičné odborné úrovni.

Práce i přes ne zcela obvyklou strukturu, cíle a hypotézy jsou předsazeny před rešerší, odpovídá požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.

Domnívám se, že kandidátka oba tyto požadavky splnila, i když v práci zůstávají některé otevřené otázky.

Problémy, který bude třeba zodpovědět při obhajobě, lze shrnout následovně:

1. Jaký vliv má nadváha nebo obezita a při nápravě je třeba upravit nejprve hmotnost?
2. Jaký je názor kandidátky na kombinaci nefarmakologické terapie spolu s farmakologickou?
3. Jak byl sledován přetrvávající efekt edukační terapie a domnívá se kandidátka, že čtyřtýdenní rehabilitační program je z pohledu přetrvávajících návyků dostatečný?
4. Jaký je vliv laterality?
5. Jak postupovat v případě akutní bolesti, kdy pacient má omezenou lokomoci?

Z formálních nedostatků vidím jako podstatný definování věcné významnosti hlavně z pohledu vyhodnocování rozdílů.

Škoda, že při jinak pečlivě sepsané práci unikly kontrole jednotky BMI, počty desetinných míst (pochybují, že metoda na živém subjektu, je schopna měřit změny s přesností setin mm). K formálnímu nedostatku přiřazuji i nejasně definované limity práce i poněkud zevrubně popsanou metodiku pohybové terapie. Jistě by bylo vhodné uvést v závěrech i přínosy pro teorii a praxi Kinatropologie.

Závěr: I když v práci jsou jisté formální nedostatky, je třeba konstatovat, že klady a jasná demonstrace zvládnutí „řemesla“ významně tyto převyšují. Proto na základě předloženého textu navrhuji v případně úspěšné obhajobě, přiznat mgr.Miroslavě Jalovcové titul PhD v oboru Kinatropologie.

V Praze 29.8.2014

prof.ing.V.Bunc, CSc